

Dato 11/10-13	Elevkode C647	Kjønn: jente gutt	Det første språket du lærte: norsk annet
------------------	------------------	----------------------	---

Vi måtte flykte! Rolige demonstrasjoner har nå gått til en blodig krig. Pappa er død, han ble drept av soldatene til presidenten Bashar al-Assad, for å kjempe for landet sitt. Det var bare mamma, bestemor, broren min Ali og meg, Hamdi. Mamma hadde sagt at vi skulle flykte helt til Norge! - Vi drar i morgen, sa mamma. Vi pakket det vi trengte for en lang tur. Da vi våknet neste morgen dro vi. Det lå lik stødd utover i gatene, og vi hørte skyting overalt. Vi var på vei til Damaskus, som er hovedstaden i Syria. Vi visste at der var det mye verre som skjedde enn der vi kom fra, Homs. Da vi kom til Damaskus var det helt kaos. Det eneste vi så var lik og andre flyktninger. Vi ble kjent med en annen familie, de hadde to sønner som var like gamle som Ali og meg. Vi bestemte oss for å dra med de.

Avsnitt →

Vi var på vei til en flydningleir i Israel, men først måtte vi gjennom Jordan.

Da vi kom til Jordan fulgte vi oss fri. Det var nesten ingen soldater i gatene, men vi roket oss borti feil steds. Vi kom til et sted hvor soldater fra Syria sto å gjemte seg. De klarte å ta broren min, han skrek og prøvde å kjempe imot, men han klarte det ikke. De tok han inn i en bakgate og skjøt han. Jeg begynte å gråte, men mamma sa vi måtte komme oss velkk. Vi løp hy alt vi måttet og hadde og kom oss velkk.

Endelig var vi framme i Israel! Vi kom til en helt gigantisk flydningleir. Det var fullt av mennesker og felt. Vi skulle bo der i ca 2 uker før vi skulle dra videre til Norge. Jeg var helt knust, jeg hadde både mistet pappa og broren min. Jeg kan enda se for meg alle likene som lå i gatene, selv etter mange uker. Vi måtte komme oss over det nå, vi hadde en lang reise foran oss.

Etter 1 uke i leiren skjedde det noe forferdelig. Hæren til den onde presidenten angrep leiren. De drept 300 flyktninger og tok med fem syrerere som gisler. Vi var sultne og mange hadde tørstet ihjel. Bestemor mente vi måtte dra ellers for noen av oss sultet eller tørstet ihjel. Vi hørte på bestemor og satte kursen mot Norge. Bestemor sa vi skulle fly. Alle lurte på hvorfor. Vi hadde jo ikke penger! Heldigvis begynte krigen, og jeg sparte opp en del penger. Vi har faktisk akkurat nå til å komme oss til Norge alle sammen!, sa bestemor. Vi tok første fly med Ryanair til Rygge i Moss, som ligger ca 45 min fra Oslo. Da vi landet i Norge, tok vi buss til Oslo. Vi tok inn på et asylmottak og søkte oppholdstillatelse i Norge. I Norge var det helt rolig, alle var glade, det var ingen blodige demonstrasjoner og ikke minst byen og naturen. Byen Oslo var helt nydelig og ikke minst naturen! Etter ca 1/2 år fikk vi meldingen. Vi hadde fått oppholdstillatelse! Alle var helt overveldende, og i tillegg skulle jeg få begynne på norsk skole.